

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Anny Elexovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu **JUDr. J. G.**, bytom R., zastúpený JUDr. M. M., advokátom so sídlom v P., proti žalovanému **Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky, pracovisko Žilina**, Nám. A. Hlinku č. 1, P.O.BOX B101, 011 91 Žilina, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, č. V/256/5136/03/Jar. zo dňa 20.06.2003, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 10S 227/2003-104 zo dňa 20.03.2007 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 10S 227/2003-104 zo dňa 20.03.2007 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba proti rozhodnutiu žalovaného, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového orgánu o nevyhovení návrhu žalobcu na začatie konania na zrušenie registrácie platiteľa dane z pridanej hodnoty. Daňové orgány takto rozhodli z dôvodu, že nenastali zákonom dané dôvody pre zrušenie registrácie.

Krajský súd vo svojom rozsudku dôvodil tým, že sa žalobca svojim podaním zo dňa 02.12.2002 domáhal zrušenia registrácie platiteľa dane z pridanej hodnoty z dôvodu, že v čase registrácie neboli splnené podmienky pre vznik tejto registrácie ako platcu DPH, a to podmienky, že je podnikateľom v zmysle § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka. Ďalej žalobca dôvodil tým, že až zákonom č. 524/2001 Z.z. dňom 01.01.2002 do okruhu osôb ako platiteľov DPH zahrnul zákonodarca aj súdnych exekútorov, a to doplnením poznámky pod čiarou k odkazu 2a v § 2 ods. 2 písm. b/ a poukázal na to, že táto novela nemôže platiť retropektívne. Zo správneho spisu vyplýva, že žalobca bol zaregistrovaný ako platca DPH a ako osoba podliehajúca dani je platiteľom DPH od 01.09.1996. Pokiaľ žalobca nesúhlasil s vlastnou registráciou platcu DPH a podal si žiadosť o zrušenie uvedenej registrácie, správne potom Daňový úrad v Ružomberku skúmal, či žalobca spĺňa v zmysle ust. § 43 zákona o DPH podmienky pre zrušenie registrácie ako platcu DPH.

Krajský súd vyslovil názor, že zrušenie registrácie platiteľa DPH v zmysle ust. § 43 ods. 1 zákona o DPH má charakter konštitutívny, posudzuje sa teda splnenie podmienok ku dňu zrušenia registrácie a nie ku dňu jej vykonania. Ako vyplýva z obsahu návrhu žalobcu na zrušenie registrácie, ako i z jeho tvrdení v priebehu preskúmovacieho konania, domáhal sa žalobca v podstate zrušenia registrácie spätne, dôvodiac, že pôvodná registrácia vôbec nemala byť uskutočnená. Návrh na zrušenie registrácie zo dňa 02.12.2002 došiel správcovi dane dňa 06.12.2002 a preto Daňový úrad Ružomberok na daný prípad správne aplikoval ust. § 43 zák.č. 289/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu podania žiadosti, t.j. ku dňu 06.12.2002, t.j. v zmysle už účinnej novely zák.č. 524/2001 Z.z.

Pokiaľ zákonodarca novelou zákona o dani z pridanej hodnoty, t.j. zák.č. 524/2001 Z.z., kedy zákonodarca poznámku 2a k odkazu § 2 ods. 2 písm. b/ zák.č. 289/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov doplnil o zákon č. 233/1955 Z.z. v znení neskorších predpisov, tak obdobne i krajský súd zastáva právny názor zhodný so žalovaným, že nedošlo tým k retroaktívnemu uplatneniu zákona, vzhľadom k právnemu stavu platnému do 31.12.2001. V danom prípade zákonodarca skutočne nedeklaroval uvedenou novelou, že by súdny exekútor do 31.12.2001 nespadal pod režim zákona o DPH, ale zmyslom a účelom uvedenej novely bolo odstrániť sporný výklad v aplikačnej praxi medzi exekútormi a daňovými úradmi. Teda v danom prípade argumentácia žalobcu, že odkaz k príslušnému ustanoveniu v jeho poznámke, teda k § 2 ods. 2 písm. b/ zák.č. 289/1995 Z.z. neobsahoval

i zák.č. 233/1995 Z.z., ale iba zák.č. 36/1967 Zb. neznamená však, že by sa uvedené ustanovenie nevzťahovalo i na činnosť vykonávanú podľa iného predpisu, teda podľa zák.č. 233/1995 Z.z.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku krajského súdu s poukazom na dôvody odvolania podľa § 205 ods. 2 písm. c/, d/, f/ OSP uviedol, že nesúhlasí s názorom, že zrušenie registrácie platiteľa DPH v zmysle ust. § 43 ods. 1 zákona o DPH má charakter konštitutívny, posudzuje sa teda splnenie podmienok ku dňu zrušenia registrácie a nie ku dňu jej vykonania. V čase registrácie navrhovateľa ako platcu DPH, súdny exekútor ako štátom poverená osoba v zmysle § 2 zák.č. 233/1995 Z.z. spĺňal iba podmienku § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka, pričom v zmysle právneho poriadku SR nenaplnenie čo i len jedného zo znakov uvedených v zmysle § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka znamená, že sa nejedná o podnikanie. Zákonodarca, vedomý si právneho stavu, novelizoval preto zák.č. 524/2001 Z.z. dňom 01.02.2002 a do okruhu osôb ako platiteľov DPH zahrnul aj súdnych exekútorov doplnením poznámky pod čiarou k odkazu § 2 ods. 2 písm. b/. Žalobca žiadal prvostupňový rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Podľa názoru žalovaného nevznikol žiadny zo zákonných dôvodov uvedených v § 43 zákona o DPH na zrušenie registrácie.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. S poukazom na ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keďže pre posúdenie právnej otázky zákonnosti rozhodnutia žalovaného považoval skutkové zistenia, z ktorých vychádzal krajský súd za dostatočné.

Odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia krajského súdu dôvody v ňom uvedené si osvojuje ako svoje vlastné. (S poukazom na ustanovenie § 246e ods. 1 OSP vety prvej v súvislosti s ustanovením § 219 ods. 2 OSP). Odvolací súd len konštatuje, že dôvody odvolania sa neodlišovali od dôvodov podanej žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, s ktorými dôvodmi (žaloby) sa krajský súd v plnom rozsahu vysporiadal a jeho skutkové a právne závery sú vecne správne.

S poukazom na ustanovenie § 250k ods. 1 OSP žalobca nemá právo na náhradu trov

odvolacieho konania, žalovanému trovy nevznikli, preto odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2008

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková